

Nr 141

Av herr **Tistad m. fl.**, *angående ersättningen för resor i samband med sjukvård.*

(Lika lydande med motion nr 179 i Andra kammaren)

Enligt 5 § lagen om allmän försäkring och den med stöd därav utfärdade sjukreseförordningen utgår ersättning för resor till och från läkare, tandläkare och sjukhus enligt vissa närmare bestämmelser, som i huvudsak innebär följande.

Ersättning för resor till och från läkare utgår högst med vad som skulle ha utgått vid besök hos vederbörande provinsialläkare eller stadsläkare eller — under vissa förutsättningar — vid närmaste allmänna sjukhus.

Vid tandläkarvård, som ersättes enligt lagen, utgår reseersättning enligt samma grunder som vid läkarvård.

För resa till och från sjukhus utgår ersättning högst med vad som skulle ha utgått om vården åtnjutits vid närmaste allmänna sjukhus där vård kunnat beredas.

Bestämmelserna är mycket snävt utformade och ger ej möjlighet till ersättning för resor för erhållande av sjukvård i en rad situationer. Som exempel kan anföras följande.

Resor för erhållande av sjukgymnastik och kortvågsbehandling samt utprovning av proteser och ortopediska hjälpmedel ersättes inte. Inte heller kan ersättning utgå för resor till hörsel- och talträning för barn. Sådana resor är ofta kostnadskrävande på grund av att barnen, som inte ensamma kan använda allmänna kommunikationsmedel, antingen måste resa taxibil eller åtföljas av någon vuxen.

Om en person vid akut sjukdomsfall skickas från det sjukhus, där han först sökt vård, till ett annat sjukhus och det befinnes, att han ej behöver intagas där, utgår ingen ersättning för resan eller transporten mellan sjukhusen.

I andra fall kan de stadgade begränsningarna i ersättningarna leda till att dessa blir otillräckliga. Följande exempel må anföras.

Resor till och från konvalescenthem ersättes endast då vården beredes genom riksförsäkringsverkets försorg och endast med vad som motsvarar kostnaden för resa till och från närmaste allmänna sjukhus. En grupp som i särskilt hög grad har kostnader för sådana resor är de ms-sjuka.

En patient som remitteras från hemortssjukhus till regionsjukhus och utskrivs direkt därifrån erhåller ersättning för hemresan endast med vad som skulle ha utgått om han i stället utskrivits från hemortssjukhuset.

Om en konsultläkare vid ett allmänt sjukhus tar emot patienter, som han behandlat på sjukhuset och som därefter utskrivits, till efterbehandling på sin privatmottagning, utgår reseersättning endast med vad som skulle ha utgått om behandlingen meddelats av närmaste tjänsteläkare.

En person som efter vård på allmänt sjukhus beredes plats på enskilt sjukhem eller på ålderdomshem erhåller ersättning för resan till sjukhemmet eller ålderdomshemmet med högst det belopp som skulle ha utgått vid återresa till bostaden.

Vi har här visat på några fall då reglerna för ersättning för resor för erhållande av sjukvård enligt vår mening inte är tillfredsställande.

Många människor i små omständigheter, särskilt i glesbygderna eller eljest på avlägsna orter, har att vidkännas sådana kostnader till betydande belopp som ej ersättes av försäkringskassa.

I många fall torde kommuner och landsting på ansökan lämna bidrag till resekostnader i fall då ingen ersättning utgår enligt sjukreseförordningen. I vissa fall sker behovsprövning, i andra fall inte. Över huvud taget torde bidragsgivningen vara mycket olikformig i skilda primär- och landstingskommuner.

Vi anser att reglerna för ersättning för resor för erhållande av sjukvård enligt den allmänna sjukförsäkringen bör revideras, så att ersättningen i högre grad än nu är fallet ansluter sig till de verkliga kostnader som de försäkrade haft att vidkännas.

Med åberopande av vad i motionen anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om översyn av bestämmelserna om ersättning för resor i samband med sjukvård i lagen om allmän försäkring och sjukreseförordningen.

Stockholm den 19 januari 1968

Eskil Tistad (fp)

Lennart Blom (fp)

Karl-Erik Eriksson (fp)
